

Lente

*Een nieuwe lente en een nieuw geluid:
Ik wil dat dit lied klinkt als het gefluit,
Dat ik vaak hoorde voor een zomernacht
In een oud stadje langs de watergracht*

De “Mei” van Herman Gorter, vaak geciteerd en nog vaker misbruikt zoals nu weer door poëziekenner Kees Bosdijk, zich noemende fractievoorzitter van de PvdA in Wijdmeren. Zijn lied klinkt nou niet bepaald als het gefluit in de zomernacht en de watergracht in zijn woonplaats Nederhorst den Berg is al jaren geleden gedempt

Kees Bosdijk breekt een lans voor alle mensen die met ideeën naar buiten treden. Hij wil ze allemaal aanhoren en er vooral over discussiëren, want daar is de PvdA sterk in. Discussie als hoogste ideaal van de besluitenloze politicus, die even wacht wat het gezonde volksoordeel te berde brengt om vervolgens mee te delen dat hij dat ook vindt.

Maffe plannen genoeg. Een randweg door het natuurgebied beste Kees, daar moet je meteen stelling tegen nemen en niet zeveren over mensen die wakker worden. Een JOP aan de Parklaan, terwijl een kilometer verderop een voetbalclub met meer dan honderd jeugdleden nauwelijks een cent bij de gemeente kan lospeuteren, daar moet je onmiddellijk als gemeenteraadslid luid en duidelijk tegen tekeer gaan in plaats van modieus mee te leuteren met je partijgenoot wethouder

Het droevigste vind ik nog, dat je een uitzondering maakt voor een idee dat door Ab Krook van Dorpsbelangen Loosdrecht is gelanceerd omdat “hij zijn idee meteen in de politieke sfeer heeft getrokken, want dat lokt uit dat men voor of tegen is omdat het idee van Dorpsbelangen Loosdrecht komt.” Als er ooit een valse toon is gefloten, dan is het hier wel. En de fluitspeler is nota bene fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid, die niet alleen zijn ideologische veren heeft afgeschud maar nu ook politieke isolatie lanceert. Komt het bij Dorpsbelangen vandaan, dan moet je tegen zijn.

Met dat soort criminelen moet je geen zaken doen. Dat is de mentaliteit van Kees Bosdijk, lid van de gemeenteraad, die ooit in een raadsvergadering beweerde dat hij vanuit zijn raadszetel niet met zijn collega's in gesprek was maar met zijn kiezers. Een warhoofd dus, een man zonder eigenschappen, een Don Quichotte die in iedere windmolen een opzienbarende futuristische uitvinding ziet.

Burgers de gelegenheid bieden hun eigen leefomgeving te regelen en te beheren, daar heeft Dorpsbelangen Wijdmeren indertijd zijn hele verkiezingsprogramma op gebaseerd. Mensen de kans bieden en ze de benodigde middelen te verstrekken om zich los te maken van tekentafelplannetjes, dat is een heel ander en veel radicaler verhaal. Dat zou pas in een nieuwe lente een nieuw geluid kunnen betekenen. Maar dan zou Kees wel eerst zijn fluit aan de wilgen moeten hangen en ruimte moeten maken voor mensen met betere opvattingen.

Putter